

"ขุนลัดดา" อันสืบตาม ตอน "ลาวน้อยวัยจริง"

ขุนรายน.- ลัดดาคนผู้นใจไม่มีหัวใจทั้งหลาย เมื่อตั้งจิตริมาแล้ว ข้าพเจ้า
โค่นตาม ในทั้งนิยามรักและการของขุนลัดดา วาดรูปสมทวิ ฉันข้าพเจ้าว่าจะมีเรื่องที่มีคน
เกิดขึ้นอีกเรื่องหนึ่ง จึงใคร่ชวนเขามาทั้งกลางคืนคิดหาเอาไปตั้งตามกิจงานรับนี้ หา
อันค้นใจอีกเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราจะไปลัดกับกันด้วยเรื่องลาวน้อยวัยจริงที่เราตั้งใจ
และอาจได้พบคดีธรรมที่เก็บไปไว้เป็นประโยชน์แก่ตัวเราเองได้บ้าง.

(พูดมาเร็วมาก) เข็มขัดมัน เข็มกางเกง มี เข็มพวงกุญแจ และเข็มขัดผูกสาย
กะเดดกายนานเราไปเสียก่อน ลองถามกันไว้ว่ายังมีชายสักเท่าใด (พูด) ชาย
มีอยู่ไรไหมละครับ เพราะตอนเช้ามาค่าคุณแม่พูดมาเสียเกือบหมด แลมันงัดไขว่
กล่าวเต็มอีกด้วย แต่ไม่ทราบว่าเราจะไปรับให้จริง เพราะคิดอนกำลังนายหน้าเรา
ไปนิยามขุนลัดดา วาดรูปสมทวิ เอพวกเรา เป็นกามกอนไปหา ๆ ระวังอย่าให้เขา
ถึงเถิดว่าเรากำลังหาเราไม่ละครับ บังงั้น (เสียงทศกฐินทางไม้) ความ-ดี-ข้า-รา
สิด นามองสารจริงละครับ กวาคอนอะไรไม่มันกว่าไปโดนทะเลกว่า ข้างบนแล้วเสีย
อื้อ-อื้อ-อื้อ เอาใจเราหน่อย กว่าจะกว่าขึ้นบระไดโนทะเลกัน ขึ้น ถึงละ-เด
พันทุกชีวิตที่ นานเห็นอกใจคนจริง ๆ กอไปเมืองกอดิ่ง (เสียงกริ่ง - กริ่ง - กริ่ง
ทางไม้) ขุนนายหน้าของกำลังอึ้ง ๆ เกิด ระวังตามคน เสด็จ เร็ว เร็ว เจ้า
พระจำที่แอมถึงเจ้าอีก ลุดีเราจะพูดกันว่าอย่างไร.

พระชน	ต้องการพบท่านขุนหรือคะ นั่งอยู่ไหนหะคะ
ขุนลัดดา	ลัดดาครับ (ลุกขึ้นก้มรับ) เข็มนี้จ้ะครับ มีอะไรที่มันจะช่วยเหลือคุณได้บ้าง
หญิงแปลกหน้า	(พูดว่า ๆ) มีอะไรที่มันจะช่วยท่านขุนได้บ้าง
ลัดดา	อ้อ แปลก ที่มันช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ยอมรับกับหัวใจของใจ ตัวเองยังไม่มีความช่วยเหลือจากผู้อื่น (งง) คุณนี่มาแปลก
หญิงแปลกหน้า	ท่านขุนหัวใจหรือคะ
ลัดดา	(อึกอึก) ผมไม่มีเรื่องอะไรนี่ (ลังเล) หรือยังใจกับผมพระชน (บนอย่าง งง ๆ) เอ อันนี้ไม่มีเรื่องอะไรนี่หะ กิ่งก็ไม่สูง กิ่งก็อ้อม นอกที่หลุม หัวคอ (ไม่เห็นเสียง) ไปรับ เข็มยังใจกับ คุณนี่มาแปลก เข็มนี้ กอนักครับ
พระชน	ต้องการช่วยเหลือคุณหน่อยไหมคะ

หญิงแปลกหน้า รวยหนะขี้คี้ละ คิตันนั้งเองในคอบนัค

ฉีลา (งกเงิน) เอาไม้เท้าชนโพชน (เสียงรวมไม้เท้าชน เลียงขยับ
เอาดี) ขอโทษนะครั้น ณะระช่วยทะบุง - เอา ค้อย ๆ - ค้อย ๆ
ฉาน นั้งจาต (ถอยหายใจ) อ้อ คุดคิตารมาคังแค่เมื่อโพ ขอโทษ
นะครั้น อ้อหาว่า ณะระลาบละวาง

หญิงแปลกหน้า ^{งก} ^{งก} ^{งก}
^{งก} ^{งก} ^{งก}
มาแล้ว มาสำหรับคนที่มันขี้วิต ไม่มีรัก ไม่มีหวัง ไม่มีอนาคต
มาสำหรับคิตันเหมือนกันทุกตัวรวม แล้วทุก ๆ โมงยามที่ฉาน ๆ -
มันเกิดความว่างเปล่า แต่จะว่าความทุกข์ไม่ได้ เพราะคิตันเงินเดียวกับ
ความทุกข์จนกลายเป็นความเกษม

ชะอบบ ภายในห้องมีอากาศเย็นนะละ ไม่ออกผัดลมหน้ามันออกเลยก่อนนะละ

หญิงแปลกหน้า (แค้นหัวเราะ) อย่าให้คิตันต้องรบกวนประธาของท่านขุนและคุณชายด้วย
โทษหนักที่เห็นแล้วจะคงกลัวนารอให้ไกลร้อยโยชน์แสนโยชน์

ชะอบบ (ทกใจ) โรคฉิวหนังหรือคะ

หญิงแปลกหน้า ไม่ใช่โรคเรื้อนละ ไม่ใช่โรคกิดค้อละ โรคงั้น หน้าของคิตันอาจ
พูดได้ว่าเป็นหน้าของไม้จารอุบาทว์

ชะอบบ (ทกใจ) เถิงถ่ม) อีหรือคะ

หญิงแปลกหน้า (แค้นหัวเราะ) จะว่าอีกงั้นดิฉัน เพราะใครเห็นเข้าต้องนิกรานา
ขอให้ไกลร้อยโยชน์แสนโยชน์

ฉีลา (แค้นหัวเราะ) อย่าล้อกันเล่นนะ (ลาวคนนั้งอยู่ในลำตอเว้าหรือ)
มันไม้คัสสะภควโต อรทโต สันมาตัมพุทธคัสสะ (คังบักติ) นณะอะของ
ชนนั้งเป็น นเด็นประธาค้อนอยู่ ทคเล่นกัน ไม่ได้ดีที่ไหน

หญิงแปลกหน้า คิตันเป็นคนคะ ยังขี้วิตอยู่ ไม่ใช่ดี แต่การที่ยังคงมีขี้วิตอยู่นี้ก็ ทำให้
เกิดสภาพที่อุบาทว์ที่สุด ถ้าคามเห็นแล้ว คงหนะมีมหา

ฉีลา คุณท้าวไปเวียงแก้ว เป็นบริศนา สมดังไม่เข้าใจ

หญิงแปลกหน้า ถ้าคิตันได้เล่าเรื่องของคิตันให้ ท่านขุนและคุณนายทั้งโดยละเอียคแล้ว
คงจะ.....เข้าใจ

ชะอบบ เป็นอันว่าคุณยังไม่ปราดนาที่จะออกผัดลมหน้าของคุณออก

หญิงแปลกหน้า คะ เพื่อสวัสดิภาพของท่านขุนและคุณนาย

ชะอบบ เออ - ความจริง เรายังไม่ทราบนามของคุณ

หญิงแปลกหน้า ถ้าคิดมันออกมาของดิฉันแล้ว ท่านขุนและคุณนายอาจเคย ได้อินและรู้จัก ว่าดิฉันเป็นใคร

ลีลา ดิฉันยังงงอยู่ในเรื่องที่ว่าคุณมาที่นี่นะ เพื่อต้องการอะไร ต้องการให้ผมช่วย สนับสนุนด้านจิตใจให้หรือ.....อย่างไร ได้อินแล้ว ๆ ว่าคุณจะมาช่วย ผม ช่วยเรื่องอะไรก็ผมไม่เข้าใจ

หญิงแปลกหน้า คิดดิฉันจะมาช่วยให้ความสว่างบางประการแก่ท่านขุน ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาชีวิต

ลีลา (รู้สึกว่าคุณลบเหลี่ยม) อ้อ นี่ผมยังสงสัยอยู่มาก ว่าคุณจะช่วยให้ ความสว่างแก่ผมอย่างไรได้ (ฮวด) ผมเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ (กระแอม) แล้วถึงตามนำเสียงของคุณ ถึงแม้จะมองไม่เห็นหน้า ผมก็พอจะเดาได้ว่าอายุ ของคุณยังน้อยอยู่มาก แล้วจะรู้เรื่องของชีวิตดีไปกว่าผมอย่างไรได้

หญิงแปลกหน้า ท่านขุนหาว่าดิฉันอายุสักเท่าไรได้

ลีลา ราว ๒๗-๒๘ ไม่เกินไปกว่านั้น

หญิงแปลกหน้า เก่งมาก แท้จริงคำถามข้อที่ว่า อายุของคุณยังน้อย ไม่ควรระบุเรื่องของ ชีวิตดีไปกว่าท่านขุน เพราะเรื่องที่ผ่านมาใน ชีวิตของดิฉันเป็นเรื่องที่ ไม่มีคนอื่นเคยอ่าน และในแง่นี้ผมมีเรื่องของชีวิตที่หนักกว่าดิฉันรู้ดี

ลีลา นาย - นาย พูดอย่างนี้ ก็ยังมีหัวแอม คุณรู้สึกว่าเป็นเรื่องแงบาง ผม ยังงงใจได้.

มะฮอม ได้ฟังเรื่องของขงคุณไว้ระคึกความรู้สึกเหมือนกับ โดนตงเงาที่

หญิงแปลกหน้า ดิฉันชื่อ ดวงใจ มณฑาทิพย์ ท่านขุนและคุณนายอาจเคย ได้อินเรื่องนี้มาบ้าง

มะฮอม จาโคคมีตามคดีศาล

ลีลา เคย ได้อินนะ - แค่นี้ไหนอย่างไร - นึกไม่ออก

ดวงใจ งานของรัฐบาลเมื่อแยกตัวมาแล้ว ดิฉันได้เข้าประจำตัวถึงตำแหน่ง นางสาวไทย รูปและชื่อดิฉันมีปรากฏอยู่ในสมุดภาพนางงามปีนั้น

ลีลา อ้อ ดวงใจ มณฑาทิพย์ นางสาวไทย พ.ศ.....

ดวงใจ ขอโทษค่ะ รองนางสาวไทย นางงามชุดนี้

มะฮอม นึกได้ละ เอ ก็ดวงใจละ ทำไมต้องเอามาคุยหน้าผกอย่างนี้ เบื้อง ออกเสียงค่ะ

ดวงใจ ชญาเคยละ หน้าตาของดิฉันขณะนี้ ขอให้ดิฉันคนหนึ่ง กับแม่ แล้วกับชาย อีกคนหนึ่ง ตามคนเท่านั้น ในโลกนี้ที่รู้ว่าเป็นอย่างไร แต่สำหรับคนอื่น ขอ

ให้ถึงคงยังมีว่าดิฉันยังคงดวงคงคง ขมเหมือนดังภาพฉาย ในสมุทราทางงานนั้นเกิด

ดิฉัน

ถ้าคุณไม่สรวดนาจะออกหน้าจาก เวาก็เห็นจะไม่ซักใจ เค้าเรื่องของคุณคือไม่
เดอะกริม สมกำลังสนใจฟัง

ดวงใจ

สมัยที่อย่างเคียวที่ดิฉันยังมีเหลืออยู่ ในปัจจุบันนี้ก็คือความทรงจำในความตื้น
ของทีวี ที่ได้เคยผ่านมาแล้ว ก่อนสมัยแปดมีโธม การทบทวนความหลัง
ถึงความสวยสดงดงามของอดีต ทำให้ใจของดิฉันตื้นขึ้นขึ้นมา ดิฉันอยากจะ
ย้อนเล่าไปถึงสมัยดิฉันยังเด็กอยู่ ยายราว ๘ ขวบ เห็น จะได คุณแม่ได้หอม
หัวผาดิฉันจากกรุงเทพฯ ไปอยู่กับคุณย่าที่จังหวัดอุทัยธานี จะโกรธกับคุณพ่อ
เรื่องอะไรดิฉันไม่ทราบ เพราะทั้งแควจากกรุงเทพฯ ไปแล้ว ดิฉันไม่เคยเห็น
หน้าตาคุณหรือใครสาวราวจากคุณพ่ออีกเลย คุณย่าที่ดิฉันกล่าวถึงนี้ มีได้เป็น
ป้าทิวของดิฉัน เป็นเด็กเฝ้าของคุณแม่และมีตอกกันเหมือนพี่สาว และนี่ ดิฉัน
ยังเป็นเด็กอยู่มาก จึงไม่ได้เข้าใจใดในเรื่องของผู้ใหญ่ ถึงที่ดิฉันสนใจอยู่มาก
คือเรื่องการโตเพื่อนใหม่ ประวัตินุชรชาวยุคป่า แยกว่าดิฉันต้องไป จอก อุก
อุโหลโต เฝ้าข้างบ้าน จิด เล็งยม ปิลก แอว ปู่ แหมเออะแอะ
ประวัตินุชชานเดียวกัน และเขาเอาใจใส่กับดิฉันเป็นพิเศษกว่าคนอื่น ๆ ดิฉัน
จำได้ว่า ดิฉันไม่ได้เสียเวลานานที่ระทวาคันเคยกับภูมิประเทศแถวละแวก
บ้าน เพราะเห็นโหลโหลนี้โหลดิฉันเห็นเขาเอาใจใส่ไม่ บ้านเราอยู่ไม่
ไกลเขาถึงกับรักกันดี.....ดิฉันก็เหมือนเด็กกรุงเทพฯ ทั้งหลายที่ไม่เคยเห็น
ภูเขาร้าง ๆ นอกจากภูเขาดอง ก็มีความตื่นเค้นในหัวว่าถ้าเขาไม่เป็นธรรมดา
เขาตามหนึ่งไม่ไกลจากบ้านสักของเรา เป็นเงื่อนงำขึ้น มองดูห่าง ๆ ก็สวยดี
เราเด็ก ๆ เกลื่อนอกอยากได้ ขีดไปบนเงื่อนงำ เพื่อสำรวจดูว่าจะมีถึงโดยมีบ้าง
ความประสาธอยากหรืออยากเห็นเองเด็ก แยกเราไม่เคยพบทางที่จะได้ขึ้นไปถึงยอดบน
ได้เลย แล้ววันหนึ่งประวัตินุชชาก็หัดกระหอบเข้ามาบอกดิฉัน.....

เด็กชาย

(กระหัดกระหอบ) ดวงใจ มาทางนี้ ย่าให้ใครได้มันนะ

เด็กหญิง

อะไรกันนะพี่วดี คุณตื่นเตนราก็ไปเจอข้างป่ามา

เด็กชาย

มีงเล็กกว่าเจอข้างอีก พี่พบทางขึ้นไปบนหน้าไม้แล้ว

เด็กหญิง

(ดีใจ) โอโห ก็ดีนะพี่ เริ่มจ จอก ปู่ เห่งมม จิด ไปสำรวจกันหรือยัง

เด็กชาย

ไม่ได้ ไม่ได้ เรื่องนี้จะให้คนอื่นรู้ไม่ได้ ต้องรู้กันเราเองคนเดียว

เด็กหญิง

เอ๊ะ ทำไมคะ

เด็กชาย

อาจเป็นที่ชอบชมทริพย์มีค่านามากมาย โทคนอื่นรู้ไม่ได้ ต้องรู้จักเราของคน
เท่านั้น ไปรับยังละ

เด็กหญิง

ไปซิ แค่นี้ว มอกให้คุณแม่รู้ก่อน (ถอยห่างไมค์มาก ๆ ตะโกน)
คุณแม่คะ คุณแม่คะ หนูไปข้างนอกกับพี่วดีเคียวนะคะ

แม่

(ตะโกนแก่ไกล) แหม เด็กพวกนี้ละมันจริงทีเดียวละ จะไปข้างไหนกันนะ
จนถึงเวลารับคานข้าวเย็นแล้ว

ค.ช.

(เดินเข้าไปหา) มีธุระสำคัญครับ

เขื่อน

ธุระอะไรกันเด็ก ๆ เล็ก ๆ (ดู) พอประวัติละสำคัญนัก พาน้องชนใหม่ทีเคียวละ
ต้องฟ้องให้คุณแม่เขียนเล่มบ้างถึงจะดี

ค.ช.

โอ้ คุณแม่ก็ หนูไปนะคะ แล้วจะเก็บผักแว่นมาฝาก นะคะ

เขื่อน

เด็กพวกนี้ นี่งตามใจยิ่งเอาไหน

ค.ช.

(ถอยห่างออกไป) พี่ไปก่อนละนะ

ค.ช.

(ถอยตะโกนตาม) รอเดี๋ยว หนูไปช่วย (กับแม่) หนูไปนะคะคุณแม่คะ (ห่าง
ออกไปอีก) แล้วจะกลับมาให้กินข้าวเย็น

เขื่อน

(ห่าง) แหม เด็กพวกนี้ละคือคานเห็ดเอ็ก

ค.ช.

(แก่ไกล) เอ้า พี่วดี นี่ง ล่อง ข้า .... วึ่ง

(คนกรับบรรเลงเพลงรุกขิง.....เมื่อแล้วลง ขว้างใจบรรยายต่อ)

ดวงใจ

ประวัติได้พาคิดฉันลัดเลาะขึ้นไปบนเขา ทางใหม่ที่เขาคอมเป็นช่องหินผุ มีช่อง
ขนาดพอตัวคนโต ๆ ลอดได้ เมื่อเราลุดไปแล้ว คลานลุดไปตามรอยหิน
ก้อนใหม่ ทางคานมีทางลาดพอจะไต่ขึ้นไปบนยอดเขา ได้ เราได้ตะเกียบกระดาษ
ขึ้นด้วยใจมุ่งว่า อาจได้พบชุมชนทริพย์มหาศาลความไฉนของประวัติ ในที่สุด
เราก็ขึ้นไปถึงยอด จำได้ว่าเหมือนแทนหน้าใจ

ค.ช.

(หอบ) วาว ฮือ เหมือนจริง

ค.ช.

(หอบ) ถึงแล้ว ต้องเอาไม้เคาะดู กงไหนเสียงไปรั้ง กงนั้นเป็นที่ตั้งชุมชนทริพย์
(เดินเอาไม้เคาะหิน กุก - กัก - คามที่คาง ๆ)

ค.ช.-

ยัง ๑ เหมือน — ฮอฮักเดี๋ยว — ฮือ — แหม ลมพัดเป็นสายจริง

(ค.ช. คางเคาะหิน กุก - กัก อยู่เรื่อยไป)

ค.ช.

เอ๊ะ ทางคานนี้ มองเห็นบ้านเราด้วยแฮะ นั่นนั่นน้ำสะแกกรัง มาดูดวงใจ

- ค.บ. (แต่ไกล) หรือคะ เห็นหรือ (ไกลเข้ามา) โทษ - โทษ ....แหม มองจากที่สูงอย่างนี้ สวยจริง (เสียงลมกระโชก หรือ) แหม ลมแรง มองตรง ๆ ลงไปข้างล่างเลี้ยวโล้หน่อย
- ค.ช. ตรงนั้นหน่อย
- ค.บ. ตกลงไม่ละคอหักแน่
- ค.ช. อ้าพูดเป็นลาง (เสียงนกพรอด) นกนี้สวยนะ เสียงเพราะเสียด้วย
- ค.บ. นกอะไรคะ (เสียงนก - ค.บ. ทำเสียงล่อเสียงนก)
- ค.ช. เขาก็ดีนี่ (เสียงนก - ค.ช. ทำเสียงล่อเสียงนก)
- ค.บ. อ้าเพิ่งกลับนะคะ ขอหักเอาแรงเดียว - แหม ลมพัดเรื่อย ๆ อย่างนี้ ชักง่วง (เสียงนก ค.บ.-ค.ช. ทำเสียงล่อเสียงนก เผลอเสียงลมเป็นเสียงคูรียง - เผลอจบบดแล้ว ควางใจบรรยายต่อ)
- ควางใจ เราเค็มหลับไปพักใหญ่ มารู้สึกตัวเอาเมื่อพระอาทิตย์กำลังจะดับ โชคเข้าไม่ กว่าเราจะโผลงมาถึงพื้นล่าง กว่าจะช่วยกันยัดก้นหินและกิ่งไม้ปิดทางเพื่อมิให้คนอื่นมาขโมยถึงที่นอนขมูทรีพีของเรา เรากลับถึงบ้านค่ำไปนอน ผู้ใหญ่ก็มาเข้าพบแล้ว ผลปรากฏว่า หึงประวัติและคิดันถูกคุณป้าและคุณแม่เขียนฎานเกล็ดโลด หลังจากวันนั้นเราก็ได้หาโอกาส ไปสำรวจแหล่งขมูทรีพีของเราอีก แต่ไม่ปรากฏว่าได้พบร่องรอย เราถามแก่คนหินที่ประวัติเข้าใจว่าอาจเป็นที่ประทับของพระอิศวร และชะโงกตามันจะรอยเป็นวิมานไกลาส คุณเออะประวัติเป็นคนช่างคิด ช่างฝัน

เมื่อประวัติอายุสิบสาม คุณป้า ส่งประวัติเข้าโรงเรียนในกรุงเทพฯ บ้านของเราเจ็บเบเหงาไปมาก เมื่อประวัติจากไปเรียนหนังสือ ในกรุงเทพฯ แต่เรากลับกรีกกรีนสนุกสนานอบอุณ สมัยโรงเรียนหยุดเทอม เพราะประวัติ กลับไปเยี่ยมบ้านเสมอ เมื่อประวัติเรียนอยู่ชั้นมัธยมหก คุณป้าถึงแก่กรรมลง คิดันส่งสารประวัติมากที่คงกำพร้าทั้งพ่อและแม่ ยาคิดันก็ไม่มี แต่คุณป้าก่อน จะตาย ได้ฝากฝังประวัติไว้กับคุณแม่ของคิดัน และขอรองให้ช่วยปกครองทรัพย์สิน สมบัติเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้จนกว่าจะถึงเวลาอันสมควร ประวัติอยู่ยากจะเรียนต่อ จนสำเร็จอุดมศึกษา แต่ฐานะของเราไม่มีเงินลง ถึงแต่คุณป้าถึงแก่กรรมลงแล้ว คุณแม่ของคิดัน ไม่ชำนาญในการค้าขายอย่างคุณป้า รายได้ในครอบครัวของเรา ก็ถูกรุกโรรมลงเป็นลำดับ ประกอบความคุณแม่เป็นคนชอบบุญใจ ประวัติเลยคิดัน

ใจ

ใจลาออกจากโรงเรียน มาสมัครงานเป็นเสมียนอยู่ที่หอทะเบียนที่ดินพระ
ราชวังวัด เป็นการช่วยการดำรงชีพของครอบครัวอีกโสดหนึ่ง

สำหรับความรัก - คิดย้อนมองไปดูว่า คิดอันใดเริ่มรักประวัติมาคนเมื่อ
ใด และประวัติก็คงจะเหมือนกัน คงมองไปดูความรักของเราได้เริ่มขึ้นเมื่อใด
บอกได้แต่เพียงว่ารักนั้นได้เจริญขึ้นตามวัยของเรา คุณแม่ก็รู้ แต่ในตอนแรก ๆ
ไม่เคยแสดงความยินดีกับเรา แต่พอ ๆ มาเมื่อมีวันที่สามขวบเข้ามา และโดย
เพราะอย่างนี้ เราเป็นผู้นับถือนาฬิกาเกิดหน้าประวัติ เขาผู้นี้คือ
วิโรจน์ วุฒิจันทร์ ข้าราชการชั้นโท พ่อหม้ายผู้มีหน้ามีตาในจังหวัดนี้ ได้มาแสดง
ความสนใจในตัวดิฉัน คิดอันจึงได้เริ่มเห็นว่าความรักโลกก็คิดของคุณแม่ก็กระ
เปลี่ยนไปมาก รักเริ่มเกิดขึ้นประวัติ และเล่ามายศุขงานความดีของคุณ
คุณวิโรจน์ ทรนกลูกดีไม่เคยหยิ่งขึ้น วันหนึ่งเราต้องช่วยกันการคิดดิฉันใจจะ
เป็นระแวงพาเราถึงจุดสุดท้ายรัก คิดอันกลับรักเต็มใจเหมือนที่ชื่อเรื่อง
กลอนบุตร คุณแม่ก็ทรงเขาใจงานดิฉัน

เขื่อน

ไปทุกหัวอยู่ที่ไหนนะ คุณวิโรจน์ กลับจากกรุงเทพฯ ลอยกระทงอยู่สองหัวโหม่ง
ตามหัวโหม่ง ในคลองกลับมามีเสียง และ บนโต๊ะนั้นของจากเป็นกำเป็น
ทอง (ทองคำ) อ้าว อะไรเปิดบวรวงศ์ว่านี่อะไรบ้าง

ดวงใจ

ก็เข็งก็โค๊ะ - หัวใจก็บวรวงศ์ทำงานหรือบ้าง

เขื่อน

จ - จ - จ คุณวิโรจน์จากไปกรุงเทพฯ ถึงสองอาทิตย์ เราคิดถึงเราจะ
ล้มระคายไป หลอยนมนี่ตามถึง ประวัติก็เห็นกันอยู่ทุกเมื่อเช้าวัน
กลับทุกอาทิตย์ตามถึง เขอ ดึงหนูเอ๊ย เองนะช่างไม่รักก็เอ็งนี่เอง
ก็แค่ให้ชีวิตเสร็จแล้ว อากาศไหนมาของตัว เลือ ไปร้างไหนก็ไม่รู้
บอกแล้ว บอกไม่กลับมันค่า

ดวงใจ

เขื่อน

ประวัติอยู่ที่ไหนก็ขอเดาเด้นะ

ดวงใจ

ที่ทะเลาะ

เขื่อน

ก็ ที่บ้านแม่เอียงนี่นะจ้ะ ก็เพราะกันหรอก แม่ถึงถึงหน้าตาเราก็ไม่เลว
แหม ทองแดงข้อมือ

ดวงใจ

เขื่อน

ที่วัก ไม่ได้ไปคิดแม่กับอึ่ง เขาคิดอ่านจะกำชามอะไรร่วมกันเท่านี้แหละคะ
ดึงหนูเอ๊ย อย่าพูดดีกว่าพูดไหนไหนบ่อยเลย แม่หัวหงอกแล้ว แล้วกับเขาพูด
มากจนหนู แลประวัติเขาคิดของเขากลับแล้ว สุราษฎร์ธานีได้เมียเป็นหลัก

เป็นฐานที่ทอดทิ้งเมื่อถึงหัวโต พุทธิจึงรบ ถ้าผู้ขายเขามาถึงมือผม ก็อาจจะ
เอาหัวรอดได้ คนเราคงคิดอย่างนั้น ไม่ลองนึกถึงของยากของศุภวิโรจน์
คุณผู้ถูก แหม ถ้าจะบอกก็ ๆ แหมง ๆ

ดวงใจ

เดือน

คุณผมจะถือ โคนที่หายใจเป็นเงิน - เงิน - เงิน เดี่ยวอย่างเดียว
เรานั่นขาดเงิน ก็จำเป็นต้องหัวเงินหน่อย นั้งหมื่นนี้ถ้าเอาเรือคอกไ้มา
จะเอาตัวไม่รอด

ดวงใจ

เดือน

คุณขอเป็นอย่างไรคะ
อย่าให้ผมรู้ถึงเลย คนใจ คนฉลาด คนตัวอื่น ถ้าไม่ใจไม่ฉลาด
ไม่หัวรบ บ้านนี้เราคงจะสบาย ไม่ลำบากอย่างนี้ นั้งหมื่นนี้ถ้าเอาเรือคอกไ้มา
คน ๆ นี้มากอีก เดี่ยวเกิดไม่โช กลั้นมาพูดเรื่องศุภวิโรจน์ดีกว่า
วันนี้ศุภวิโรจน์มาและนำหมากที่เราจะ ได้เงินก้อนใหญ่ไว้บ้าง

ดวงใจ

เดือน

ผมจะนำอย่างไรคะ
ศุภวิโรจน์บอกว่าได้เขาบุปผาของลูกไม้ใหญ่โตทางกรุงเทพฯ.....

ดวงใจ

เดือน

เอะ บุปผาของคิม ศุภวิโรจน์ได้ไปฝังใจ
ผมได้ไปเอง เอ้อ อย่าเพิ่งรีบหัวเราะสิ ถ้าถึงจะเอาให้ถึง ปีนี้งาน
ฉลองรัฐธรรมนูญ เราจะมีการประกวดนางงาม รางวัลที่หนึ่งกินขาด
พวกเราบุปผานามหญิงกรุงเทพฯ เห็นรูปลูกเข้แล้ว บอกว่าถ้าส่งเข้
ประกวดจะมีรางวัลเลิศราคา

ดวงใจ

เดือน

คิมไม่เคยได้ยินความคิดอะไรที่ศุภวิโรจน์
ประกวดนางงามอะไรหรือศุภวิโรจน์

ดวงใจ

ประกวดนางงามอะไรไม่ศุภวิโรจน์บอก แต่ความคิดที่จะส่งคิมเข้าประกวด
นั้นแหละศุภวิโรจน์

เดือน

ศุภวิโรจน์ใจ ผมไม่เคย ก็ได้แต่เอาเรื่องแก้วหัว ได้แต่กรุงเทพฯ ได้
เปิดหูเปิดตาด้วยโลกที่เขาเจริญแล้วบ้าง (เสียงประทุเบ็ด)
อ้อ ศุภวิโรจน์มาแล้ว

ดวงใจ

(ดีใจ) หัวใจ นั้งหมื่นจริง มรดกเข้เข้เข้เข้ เลี้ยงคอกไว้เอาไว้แล้ว
ของของหัวน้อย นั้งหมื่น นั้งหมื่น ฉันจะร่วมคอกคอก (ดวงใจช่วยบอกเข้เข้เข้
ประวัติ) หน้าทีเข้เข้ เข้เข้เข้หรือคะ เข้เข้เข้เข้เข้เข้ เข้เข้เข้เข้เข้เข้
ที่คอกแล้วมากอน (เสียงประทุเบ็ดออกไป)

ประวัติกุญชร ไพร่ของมากองไว้มันโตะมากมายจริง
 เดือนคุณวิโรจน์ คุณวิโรจน์ก็ ถัดมาจากกรุงเทพฯ ถึงถึงฝั่งแม่น้ำเลยชื่อของมากอง
 ประวัติกุญชร (ใจลอย) ใจคือวังนะ
 เดือนแล้วคุณวิโรจน์ก็มาแนะนำให้ดวงใจสมัครเข้าประกวดนางงาม.....
 (ประยูรเปิดแอด ดวงใจหลุดออก)
 ดวงใจ(ห่างไมล์) ที่วิถี เคยได้มีความคิดอะไรที่ทุเรศอย่างนี้ไหม แต่อย่า
 มาเติมเต็มโทษากเลย มันไม่เอาหรอก. (เปลี่ยนเรื่อง) โหมกางแขน
 ออกหน่อย ล่องเรือคุณ
 เดือนฝั่งไหนชอบพูดจี้จิงหว่านคน บ้าอย่างนี้ความคิดของประวัติกุญชรจะเห็นว่าถึง
 ใจเรื่องดังของเข้าประกวดนางงาม น่าว่าจะได้เปิดหูเปิดตาอีกเขานั่งและ
 นอนวาทนาช่วย ลากหยิบรางวัลถึงพันบาท ลือ พันบาท ชื่อที่ลือไกล ๆ
 สดาดโคกก็เขียว ใจละ กุญชรก็ไม่เห็นออกความเห็นอะไรบ้างเลย
 ประวัติกุญชร (เรียบ ๆ) ถ้าเจ้ากัวเขาสักคน เขาก็ว่าดี
 ดวงใจหัวเข้ลกับชาติ มันไม่เอาหรอก.....โดยอะไรรวมอย่างนี้จึงเป็นความคิดของ
 คุณวิโรจน์
 เดือนคุณวิโรจน์เป็นตั้งใจ ถึงถึงวังเวียงนัก
 ดวงใจผู้ชายที่ขอมองที่โน่นที่นั่น ทุกคนรักไม่ยอมพูด มาที่ไรเห็นแก่มาทั้งองศา
 ของเขา นาราคาเหมือนพระกาย (เสียงเคาะประตู)
 วิโรจน์(แก่ไกล) คุณแม่ทราบ คุณดวงใจกลับแล้วหรือทราบ
 เดือนคุณวิโรจน์มา (กุญชรขอ เสียงเปิดประตู ประตูห่างไมล์) เข็นลิเก
 วิโรจน์(ห่างไมล์) คุณดวงใจ (เมื่อมอง) ล่องคุณประวัติกุญชร
 ประวัติกุญชรเข็นลิเกรับ
 ดวงใจขอโทษนะคะ คิดมีงานค้างอยู่ทางครัว
 เดือนดาวจะรับไม่ทันละ ยังไม่ได้แก้ของมากองของคุณวิโรจน์เลย
 วิโรจน์จริงใจรับ แก่คุณเล็กน้อยดี
 ประวัติกุญชรเออ ขอที่คู่ความ มีอะไรบ้าง
 ดวงใจ(ดวงใจออกของ - เสียงดัง เข็น - แก่คน)
 หัว กระชก แปรงสีพัน เอะท่า เว้นแปรงสีพัน

จิโรจน์ (หัวเราะ) เจออะไรก็ถือซะไปอย่างนั้นแหละครับ ไม่มีความหมายอะไร
 ดวงใจ ข้าคิดไม่เจอข้างเรา เห็นจะคงว่างอยู่
 เขื่อน ข้างอะไรในกรุงเทพฯ หุดโห้ง ๆ ไม่เป็นสาระ
 ประวิติ คุณจิโรจน์ ท่านคิดใจคิดอะไร มีอะไรอีกคะ
 ดวงใจ ข้าเรียกมา น้าอวยรุ่ง น้าขี้ไต้มน น้าโกนมือ และน้าโกนมือ.....
 เขื่อน หมนเวียนของเสียความ
 ดวงใจ แด่เขื่อนขี้ตา - เก็บของอากาศธรรมดา คิดมันเกรงว่าจะรับไม่ได้
 จิโรจน์ ไปรดน้ำดีกว่าตบตูดเลยครับ
 ประวิติ คุณจิโรจน์ท่านกรูณาของมาก
 ดวงใจ แด่คิดมันรับไม่ได้
 จิโรจน์ การเข้าประกวดนางงาม จะต้องมีโอกาสคิดแข่งบ้าง
 ดวงใจ แด่คิดมันจะไม่เข้าประกวดอะไรกับใครนี่คะ
 จิโรจน์ (เขิน) ข้า ที่คุณเขื่อนยังไม่ คัดก็คงทำให้เรียบร้อยคอกหรือ
 เขื่อน ยังไม่ทันได้พูดอะไรก็มากเลยคะ นิ่งหนักถึงกลืนจากตลาด
 จิโรจน์ น้าอวยรุ่ง คำอย่างนี้ผู้ก็เสียใจเหลือคน รักปากกับท่านอวยรุ่งไว้เสีย ความ
 เขื่อน น้าว่าจะรักให้เรียบร้อย คุณเขื่อนนางงามนี้มันก็เต็มคนเท่านั้นเอง
 (เขินขี้ใจ) แด่คงไม่เป็นไรหรอกคะ คิดมันกำลังขอโทษประวิติเจ้าท่าน
 ประวิติ หุค นิ่งหนะอะไร ๆ เขาก็เชื่อพอประวิติ จี หอประวิติ ขวมน้ำนม
 ดวงใจ น้ากับปากกับคุณจิโรจน์ไว้ว่า จะเกลียดถ่มน้ำหนึ่งหนู เขื่อนมีประกวดนางงาม
 เขื่อน น้าไม่เขินเสีย ายถึงใจเลย ถัดมาจะมีหน้าตาอีก
 จิโรจน์ คุณประวิติ ถ้าคุณเขื่อนเห็นเรื่องน้าเรีง ผมจะรายงานความดีความชอบ
 ประวิติ โห่พูดได้ขึ้นเงินเต็ม คุณเขื่อนขี้จิกวาไม่ไว้ อัดกันที่เท่าไร
 ดวงใจ ไม่ว่าไม่คงคิดเสียมาหาการนี้มา ๆ ข้างผมตบตูดมัน ตามเจ้าตัว
 ประวิติ เราดูก่อน ว่าใจดวงใจ
 ดวงใจ คิดมันไม่สมัครใจ
 เขื่อน (แหง) ฮวดคิดนะ หัวคือ หัวมัน (ร้องไห้) ลูกอกหักงู เจ็บใจนัก
 เขื่อน เลี้ยงดูไม่ได้บั้งใจ ฮวดดี ของของ

ประวัติ

คุณนายเอาอะไรเลยครับ อามทาวมาเขา เอาอะไรครับ ผมจะลอง
ขายทุกกับดวงใจ เอาเข้าใจอีกว่า เห็นเอาเงินเดือนนั้นครับ
คนที่เห็นของควาปราดมาของคุณนาย

ดวงใจ

(บรรยายต่อ) นี่แหละคะ ท่านคุณเสาวภา จะนวนจะพูดที่ว่าเขาไปลงทุนแรก
ได้เร็วขึ้นแล้ว เพราะคิดหนักประวัติถึงชีวิตจิตใจ ประวัติจะขึ้นเป็นเม
ไม่เป็นไม่ ประวัติเห็นชอบกับตั้งโคคิดนิยมเห็นชอบด้วยทั้งนั้น ที่คิดไม่
ปราดนาเข้าประกวดนางงามในคอนแรก ก็ด้วยการถึงจิตใจประวัติว่าประวัติ
อาจไม่พอใจ แต่เมื่อประวัติกลับในมายลนิมิตตน คิดก็มันใจว่าคงไม่เป็นไร
และการนิมิตครั้งนี้ เป็นที่สมอารมณ์ของคุณเมดิฉันไม่มีผิดหา และเมื่อ
คิดนี้ โศกและสาเหตุเกิดประจำจังหวัดแล้ว จะเห็นว่าคุณเมดิฉันหัวใจบาน
คิมทีใครง เคยในถนนอย่างสง่าผ่าเผย และดูอะไรรูปโฉมของท่านไป
ที่โนน มาที่นี่ ยิ่งกว่าตัวนางงามเองเสียอีก แล้วจึงได้รับการประจ่อ
ประแจ จากท่านเจ้าคุณมุนาย ได้รับเชื้อเชื้อเขาดมาคิมทีสูง คุณเมดิฉัน
ได้นึกหัวนอนเต็มแล้ววว่า คณอย่างคิดนี้ - เมื่อหนคนมีประกวดนางงาม
แล้ว ท่านหญิงคุณนายเป็นเป็นอย่างค่า แต่ท่านนายหน้าที ๆ - แม้ท่านหญิง
คุณหญิงก็อาจได้ ระหว่างที่คนอื่น ๆ เขาเบียดมาด้วยความกลัวชุนกลาน
หรือว่า ประวัติของคิดนี้เหงาลง และคิดกับได้อ่านความว่าเขาในชีวิต
ของหัวใจของเราได้ คมตะเพาะอห่างยิ่ง เมื่อวันที่คิดนี้จะต้องเค
ทางจากอ้อมมากรุงเทพฯ เรื่องที่ตำแหน่งนางสาวไทย โกล้เข้ามาทุกที
แล้วขิมหนึ่ง ก่อนที่คิดนี้จะเคยออกเคทาง คิดนี้ได้รับรักเขายองให้เสร็จ
แต่ขิม เพื่อจะ เคมีโอกาสคุยกับประวัตินาน ๆ แต่ประวัติได้หาไปจากบ้าน
คิดนี้เลวว่า มีอยู่หนึ่งเคียวที่เราคงไม่นั่งทอดใจให้ลงลอยไปตามเสียงลม
และความวิเวกระงระรรมาที ที่นั่นคือ โขคเขาวีมานรักวิมานร้างของเรา
ที่เราสู้กันแล้วทั้งสองคน คิดนี้ได้ออกตามเขาไปที่นั่น คิดนี้แนใจว่าประวัติ
อูขิมนี้ เมื่อเห็นของทางขิมนั้นเปิดอู คิดนี้ก็ได้นั่งขึ้นสูบอคณา (เสียงลม)
ลมที่พัดมาปะทะหน้านี้ ลมมันเหมือนเขมเคบ (เสียงนก) นกน้อย ๆ เหล่า
นี้คงตั้งเสียงร่ากับอูตะเบง ประวัติก็ตั้งนั่งคอบอูบนนเงอมฉานแล้ว
(เสียงนกและเสียงลมเคล้ากันเป็นคูริยางค์ เมื่อแล้วลงแล้ว ดวงใจก็ขึ้นไม่ถึง
บย

ดวงใจ

(เป็น) ประวิติ

ประวิติ

(โอเจ้าหา) บอกรัก (เสียงตามรอยความนึก)

(ที่แสดงถึงยังมีผู้หนึ่งแล้วหวังไว้ว่า)

ดวงใจ

เพรามากรั คะ ที่รัก

ประวิติ

เพงา

ดวงใจ

โอ แขนงระริบกัน เป็นห่วงน้อง โนคะ

ประวิติ

น้อง...นิก ที่เชื่อในตัวของ

ดวงใจ

น้องจะเป็นของพี่คนเดียว ไม่มีวันเปลี่ยนแปร (เสียงนกร้อง)

ประวิติ

นกตัวนี้ร้องอีกแล้ว เสียงเดียวกับที่เราเคยได้ยิน เมื่อตีเป็ก่อน แปลกนะ
เมื่อเด็ก ๆ เราได้ยินว่าจะมาพบคุณพรหมมหาศาลบนโลกเขานี้ นกที่ลึกลับ
เขาโดยแท้จริง มีค่ายิ่งเือกกว่าสมบัติมหาศาล ดังนั้น คือน้อง แม่เทพธิดา
ของพี่ (เสียงจุมตัก)

ดวงใจ

คุณพรหมที่เราพบ คือรักที่ไม่วันตาย บอกรัก รัก จะร้อยล้นจะขอเป็น
ข้าทวารไรที่ตราหน้ากัฒปาวานะ

ประวิติ

พี่ชยอนอบ ให้หมิงทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งร่างกาย ชีวิต และวิญญาณ

(เสียงนกร้อง ดวงใจ ถ้าเสียงดลนค แล้วประวิติทำเสียงดลนตาม

ดังเคย เกล่ากัมเสียงลม - เป็นเพลง - เพลงจบ ดวงใจบรรยายต่อ)

ดวงใจ

วันนั้น คิดนโคทัยทั้งความหวาน ความกลมอุน และความนัใจ เมความรัก
หวานเราจะกลังลิ้มอาบอิมเต็มบิษแก่กัน คิดนก็คงกายด้วยความอิมใจ อิม
เหมือนโคอานแล้วจึงสถานทิพย์นิมาตแหมน ตลอดเวลาทีคิดนอิมผู้รุงเทพา
ตลอดจนตลอดวัฏธรรมนุส คิดนอิมก็คิดถึงแต่ประวิติทุกสายใจเขาออก การ
ได้รับคำชมของรองนางสาวไทย ไม่ทำให้คิดนตีใจมากไมกวาจะ คัดลิ้มมาพบ
ประวิติ กรันกลันมาถึขาน แคนทีระโคมิเวลายูจิกิมประวิติ คุณแม่ได้เตรียม
การต้อนรับไว้มากมาย เสียงที่นั่น เสียงที่นี่ แลคความนินคินแก่นางสาวไทย
แล้วการ เฝิมงศรงศุกายที่บ้านคุณวิโรจน์นี่แหละ - โค่นามาถึงอานคัยของทุกสิ่ง
ทุกอย่าง คุณวิโรจน์คิมมากไปหมอย เสร็จการเฝิมงแล้ว แรกเทรื่อก็คิมหมย
กดับกันจนหมดคิน คุณแม่ยังช่วยเก็บถายเก็บธานอิมคางกรัว คิดนกำลังจะออก
จากห้องวันแรก ไปช่วยคุณแม่ในครัว ก็คคคิคุณวิโรจน์ถูกรอมือของคิดนไว้
(อ้อแอ้) จะไปไหนละแม่ของสาว โอ้ พุคกัณก่อนน

วิโรจน์

ดวงใจ
 วิโรจน์
 คุณวิโรจน์ คุณดี่มากไปหน่อย ชักจะคลายละมั้ง
 เมานะความนี้ไม่ลายหรอก แต่รักนะรักทำให้คลาย มะ ๆ ขอชื่นใจให้ผมรัก
 หน่อย (เขาปลุกปล้ำ)

ดวงใจ
 วิโรจน์
 (คืนวัน) อย่างนี้ คุณวิโรจน์ อย่าทำมา
 มากี่มารัก (ปลุกปล้ำต่อ)

ดวงใจ
 ประวิติ
 (ตะโกนห่างไม้) พี่วิติหา - ช่วยด้วย
 (ห่างไม้) ปล่อยเขาเสียดีกว่าครับ คุณวิโรจน์ ผู้หญิงเขาไม่สมัครใจ
 (กรากเข้าใส่) เสียงห่างไม้ก็ออกไป) เจ้านี้ กลิ้งมาจากไหน (เสียงชกค้อน)

ประวิติ
 วิโรจน์
 ประวิติ
 วิโรจน์
 ประวิติ
 วิโรจน์
 ประวิติ
 วิโรจน์
 ประวิติ
 วิโรจน์
 ประวิติ
 วิโรจน์
 ประวิติ
 ดวงใจ
 ประวิติ
 ดวงใจ
 ประวิติ
 ดวงใจ
 ประวิติ

คุณกำลังเมา ผมไม่สู้
 ไม่สู้ก็อย่าทำสิ่ง (ชกอีกค้อน) หรืออย่าถิกินอีก (ชกอีก)

ดวงใจกลืนมานานเถอะ
 แนะ แนะ ยังไม่หายสิ่ง (ชอนหน้าค้อน - ค้อน - ค้อน ระหว่างนี้ประวิติ
 นั้บลิ้นเร็วหรือ)

หนึ่งตอง ผมห้าหกเจ็ดแปดเก้าสิบ คือเขาเสียบ้าง (ชกโครมตบตีใจ)
 โยม (ลมอย่างเจ็บปวด) แล้วหลังลุกขึ้น ชักปิ่นขึ้นแล้ว) เจ้านี้มุกพูดร้าย
 เจ้าของบ้าน

(ร้องกรีดค้อนห่างไม้) ระวังหัวตี
 (ประวิติถลาเข้าแบ่งปิ่น เสียงปลุกปล้ำต่อสู้กัน แล้วเสียงปิ่นถล่ม
 โยม - คายนแล้ว (เงิบ - คายน)

(จากในครันเมื่อสิ้นเสียงโยมของวิโรจน์) ้วย คายนแล้ว (วิ่งเข้ามา)
 อะเรกัน ้วย คุณวิโรจน์ถูกยิง ประวิติยิงคุณวิโรจน์ (ร้องตะโกน
 ห่างไม้ก็ออกไป) คายนแล้ว คายนแล้ว ประวิติยิงคุณวิโรจน์

(ตระหนก) จนกัน จนกัน เม่นเถอะที่
 (สิ้น) ไม่ทาง หนักันละ

กูเขาของเรา ไม่เร็ว (คนครีห้าเพลงขึ้นเล่นรุกเดิน) คนครีขม เสียงลม
 เริ่ม คนครี เบียดเป็นเพลงบนเขา แล้วค่อย ๆ แฉวลง

(ทอม) ถึงแล้ว เหมือนไหมพี่
 (ทอม) นี่เราจะทำอย่างไรกันนี่ เวรกรรมจริง ๆ (เสียงกู่แว่นาแก้วไกล)

ดวงใจ

(ตระหนก) แลงคมแดงมาที่เริงเขานั่นแหละที่ เขาคาดังความเรามา
(ร้อนใจ) ไร ที่เราจะทำยังงั้น

ประวัติ

(ถึงเห็นชอบชอบ) นื่องไม่ตองคอกใจ ที่จะรับหน้ากับเขาเอง

ดวงใจ

(เสียงหลง) รับยังงั้น รับยังงั้น เขาคงมาจับตามากกว่าจับเป็น ทวกเขามา
ไร นะ เสียงเป็นไมไร

ประวัติ

เป็นตามยังงั้นก็เป็นเรื่องตองที่ นื่องไม่เกี่ยว

ดวงใจ

ไม่เกี่ยวใดหรือคะ ก็ที่นะ ไมไรที่วิคจริตใจของน้องคอกหรือคะ

ดำที่เป็นอะไรไป นื่องจะอยู่โดย่างไร (เสียงกู่ -)

แหมแดงไฟ บึ้งแดงไกลเขามาแล้วละ (หนักแน่น แกรมวิงวอน)

เรามาตามกันเต็มพร้อม ๆ กันเถอะ)

ประวัติ

คามยังงั้น

ดวงใจ

(โหลง) โคคจากนายวิคะ

ประวัติ

(ดู) เดิมสติเดิมแล้ววี

ดวงใจ

สติของยังดี แต่ที่คิดดูนี้ เขาคงมาจับคายน เขาคงคิดว่ายังมี พวก
เขามาก เขาเป็นพวกยิ่งใหญ่ เราเป็นผู้น้อย ชีวิตของเราไม่มีค่า
แต่สำหรับพี่และน้อง นื่องทนที่จะให้ใครพรากเราจากกันไม่ได้ ถ้าเขา
จับได้ ถ้าเขาไม่จับได้คายน เขาคงจับไปขัง นื่องคงจะเป็นเขา
(ร้องไห้) ไร ที่ซา อย่าให้เขามาพรากเราไม่เต็มก่อนเลย อย่าให้
โลกาพรากเราจากกันเลย ตามเต็มพร้อม ๆ กันเถอะ (เสียงกู่ไกล
เข้ามา) ไร ที่ซา เราไม่มีเวลาที่จะคิดอะไร เราออกกันไกลลงไป ตามพร้อม ๆ
กัน เกิดพร้อม ๆ กัน (เสียงกู่ ^{พรึบ}) แล้วคิดตามกันไม่รักกันทุกชาติทุกชาติ
(เสียงกู่) อย่าซึกว่าอยู่เต็มพี่ซา

ประวัติ

(หนักแน่น) ซาก่อน สุกที่รัก เรายังมีเวลาเหลืออยู่ (เสียงนกเริ่มขึ้น)

คิดงัดป่านละนี้ นกยังรองอยู่.....ฮือ เป็นตัวมานแปลาค (เสียงลม

เสียงนก เกล็ดดูริยางค์ เริ่มขึ้นแล้ว ๆ ประวัติวิ'ถึงอย่างไรความคิด)

จะคายนหรือจะอยู่ ขอนี้เกิดเป็นปริศนา จะเลือกอยู่เพื่อเขาที่ว่าเป็นผู้พิชิต

ระตากรวมอันทรหด หรือจะเลือกคายน - เพื่อไปพบความฝันอันผาสุก

ทั้งสอง อย่างล้วนเป็นความหวังที่ใฝ่ฝันอยู่ เราจะถูกเลือกเพื่อหวัง

แต่จะตายเฒ่า ก็ เพื่อความหวัง

ดวงใจ

ก็เพื่อความหวังอะไรละ เราจึงควรเลิกตาย นื่องมองไม่เห็นว่าเป็นอะไรดี
นี่มีอะไรที่น่าจะฟังแล้ว เมื่อเราโคกลงไปแล้ว จะผ่านความเจ็บปวดก็ชั่ว
แปดแปดแล้ว เมื่อสิ้นชีพแล้ว หากมีวิญญาณเราก็จะมีผลออกเสียจากร่างที่เป็น
นัยทนายของความไม่แน่นอน และนี่เองที่เราถึงถึงตายจริงๆนั้น วิญญาณ
ของเราที่จะลอยออกไป แม้ไปตามอะไรก็ตาม นื่องก็ยากจะเลี้ยง ไม่ว่า
จะไปข้างไหนก็ตาม ถ้ามีที่เลี้ยงอยู่ด้วย แม้จะเป็นนรก ที่นั่นจะเป็นสวรรค์
ของนื่อง (เลี้ยงอยู่กระชั้นชิด) นื่องเห็นเขามาจู่ที่ไปไม่ได้ ไม่ว่าจะมาขึ้น
เป็นทวีปด้วย พัดพา - ถ้ามีถึงถึงแล้ว นื่องขอลาก่อน

ประวัติดวงใจ

ซากอมยอควิด ที่จะไม่กลัวตายออก แต่เห็นว่าเรายังมีทางสู้

ดวงใจ

สู้ทำไม สู้เพื่ออะไร

ประวัติดวงใจ

สู้เพื่ออยู่ อยู่เพื่อรักของเราเอง

ดวงใจ

มีอะไรแน่นอนในความหวังอย่างที่ดีนี้ (เลี้ยงดู) แต่เราเลิกตาย
เราก็ตายเพื่อรักของเราเอง ไฉนดี (ดูเอง) ถ้าไม่มีวิญญาณ - รักของเรา
ก็จะไม่มีวันตาย (ดูเอง ดวงใจรักใจ) นื่องเห็นคือไปไม่ไหวแล้วที่ โศกโศก
กลอง กลองกันโหมเนเนเนเนเน เค้า - พรอมหรือยัง

ประวัติดวงใจ

(เลี้ยงดู) นื่องถึงพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้รักของเราไม่มีวันแยก
ตาย นื่องอยู่ตลอดเวลาที่เรายังมีลมหายใจอยู่

ประวัติดวงใจ

(ในทันใด) พระพุทธเจ้า ธรรมเจ้า สังฆเจ้า (เลี้ยงดู) กลองกันเนเน ๆ
นะ เค้า (เลี้ยงดู - หัวใจ พรอมเนเนริ้วกราว - คนครึ่งนาง ดวงใจ
บรรยายต่อ)

ดวงใจ

คิดฝันมานาน ชักลงแห่ง คองขอน้ำดื่มหมอบ

ลีลา

(รินน้ำ) เค้าจิบ

ระทม

(พิศวง) เอ แลคุดดวงใจ คุณไม่ตายนี้

ดวงใจ

(หัวเราะ) นี่นะอะไรละ การไม่ตายนี่แหละละ กลับเป็นนรกหนัก ประวัติดวงใจ
ก็ไม่ตาย เหตุที่ไม่ตายเข้าใจว่าเป็นคำว่างของเราปะทะกับถึงไม้ที่ขุ่น
รับน้ำหนักของเราไว้ เป็นเพราะกรรมอย่างหนักที่เรายังใจความแล้วไม่ตาย
ถ้าเราได้ตายไปอย่างที่เราตั้งใจไว้ นิยามรักของเราที่จะหอมหวานอมหวาน
ประหนึ่งรักของโรมิโอกับจูเลียต แต่ความตึกตึกคากที่หาตัวตายแล้วไม่ตาย

ถ้าเรา

นี่คือคำลาความหวังของเราโดยสิ้นเชิง ประวัติหลังหัก แชนหัก สาคหัก กลายเป็นคนง่อยพิการ ลามคืดหน้าครูดกับหิน เนื้ออีกหายไปแถบหนึ่ง คางหัก ถ้าจะเปิดโพรงมาดู อาจถึงร่องหวัดความความสมคสบอง (หักนี้) เราตอบไม่ได้ละคืออยู่หลายวัน ถูกส่งเขามารักษาในกรุงเทพฯ เมื่อคืนแรกโคละติ ก็ถามถึงประวัติ พอรู้ว่าไม่ตาย ก็อาจมีชีวิตอยู่คือไม่ความ ภายหลังเมื่อรู้ว่าหน้าเต็มไหมไปหมด ก็อยากตายอีก แต่ก่อนจะตายมาก โดหม โดเห็นประวัติก่อน

หมอ

คงพบกันแล้ว ไม่ใช่หรือคะ

ดวงใจ

พบกันแล้ว แต่เวลาต่างกันอยู่ด้วยกัน

ลีลา

แล้วมีใจเดาหรือ

ดวงใจ

อยู่ด้วยกันอย่างอยู่ในขุมมรก

ลีลา

มรกตอย่างไรกรับ

ดวงใจ

ทำงานต่างยุคต่างภพ หากแต่ประวัติหนักกว่าคืดมี กระตึกกระตือไม่ได้อดนมเองก็ได้รับความกระตืออย่างหนัก อาศัยคุณแม่เป็นผู้ทำหน้าที่เลี้ยงดูแม่บ้านเราเป็นเบื้องหน้ามาหาเลี้ยงเรา

ลีลา

นางสงสาร เธอ ตอนหนึ่ง ผมเคยฝันคุณได้ว่า ทรายที่คุยกับคุณประวัติได้ อยู่เคียงกัน แม้คืนนั้นจะเป็นมรก คุงก็จะรู้สึกเหมือนมรก ทรายที่คุยกับคุณประวัติได้ เวลานั้นคุณยังรู้สึกอย่างนั้นอยู่หรือ

ดวงใจ

(แลหน้าหัวเราะ) เวลานั้นความคิดสองคืดของเราคงเปลี่ยนแปลงไป การคิดทำ ก้าวตาย แล้วไม่ตายตามหวังนี่ละ ทำให้เรื่องต่าง ๆ ไร้วัวเขวไปหมด ประวัติเดี๋ยวนี้นี่ไม่เหมือนประวัติเมื่อก่อน ประวัติปัจจุบันนี้มีแค่ชีวิต ไม่มีจิตใจ เราเป็นคนสมถองพิการ ไม่สามารถจะรู้สึกยินดียินร้ายในอะไร ๆ ทั้งนั้น ราวตัวเองก็ไม่ได้ ส่วนคุณแม่ที่พูด - นี้นี่แปลก เขวไม่อีกทาง เวลานั้น กลายเป็นคนใจมูฮุสูกาน ไม่ยิ้มหน้าเหมือนเมื่อก่อน ทำงานตัวเป็นเกลียว เพื่อหาเงินเลี้ยงประวัติและคืดอื่น เป็นคนลงมือทบทวนข่าวทบทวนประวัติและ คืดอื่นเอง เวลานั้น เราเลียดอีกที่กอดเป็นผ้าคลุมคืดอื่น เวลาตามหาอะไรก็ ไม่ได้ดังใจ - ท่านก็อดทนไม่ปรีปากว่าอย่างไร รับให้เราง่วนอยู่ทุกเมื่อเช็ดกัน ลึกว่าตัวตาย แล้วไม่ตายนี้ทำให้เรื่องไร้วัวเขวไปหมดได้จริง ๆ แล้วที่นี้

ลีลา

ความรักของคุณเอง ยังแน่นแฟ้นมั่นคงเหมือนดังเดิมอยู่ดอกหรือ
ดวงใจ (หัวเราะอย่างแค้น ๆ) สำหรับประวัตินั้นอย่าไปพูดถึงเลยละ คนที่สมอง
ไม่ปกติ จะมีความรู้สึกนึกคิดอะไรได้ สำหรับตัวฉัน ความโง่เขลาของ
เหตุการณ์ก็ทำให้ฉันเขวไปหมด เวลานี้ฉันมองไม่เห็นความหวัง มดง
ไม่เห็นอนาคต คงเหลืออยู่ก็แค่นี้แหละ และจะมีประโยชน์อะไรเล่าที่จะหลงไปฝัน
ถึงอดีต ในเมื่อสายใยของอดีตกับอนาคตนั้น ได้ตัดกันลงเต็มแล้ว

มะยม เช่นนี้หมายความว่า คุณหมดรักคุณประวัติเสียแล้วหรือ

ดวงใจ (หัวเราะ) รักเพื่ออะไร

ชีชา แล้วที่ยังคงมีชีวิตอยู่ในขณะนี้แล้ว - อยู่เพื่ออะไร

ดวงใจ อยู่ไปตามหน้าที่ หน้าที่ของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ทรายที่ประวัติยังมีลมหายใจอยู่
เขาช่วยตัวของเขาเองไม่ได้ ฉันต้องอยู่เพื่อช่วยเหลือเขา เท่าที่จะช่วย
ทำได้

มะยม อย่างนี้ สายลับก็ดีกว่า

ดวงใจ (เคือง) คุณนาย เราคงถามตัวเราเองดูเสียก่อนว่า เราอยู่เพื่ออะไร
และตายเพื่ออะไร ตอนที่เราโผล่เข้ามาตามนั้น เราตายอย่างมีความหมาย
แต่ในเวลาที่เรายังมีชีวิตอยู่นี้ คิดในสมองไม่ออกว่า ถ้าเราจะเลือกตายอีก
เราจะตายเพื่ออะไรกัน (หัวเราะ)

มะยม แล้วอยู่ไปเล่า เพื่ออะไร

ดวงใจ อยู่ไปตามหน้าที่ของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ นี่แหละค่ะ ท่านขุนนิลาหา บัณฑิตของชีวิต
นี้มีเงินทองมากมาย ท่านขุนเปิดสำนักงานที่ขึ้นก็คิดแล้ว - อย่าเพ้อคะนางคน
ว่า ท่านขุนมีอายุมากแล้ว จะรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

นิลา ผมไม่ใช่โง่หรอกในเรื่องนี้ครับ ถูกแล้ว คนเราจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ
จึงจะเป็นพหุบุรุษ

ดวงใจ คิดกันเห็นจะคงลาทีละละ ช่วยพระบงกชที่หม่อมนี้จะ

นิลา ถ้าผมจะช่วยเหลือเงินทองของคุณสักเล็กน้อย.....

ดวงใจ ก็จะเป็นพระเดชพระคุณ

นิลา แม่มะยม หยิบเงินให้คุณดวงใจ ๒๐ บาท เอา ๆ นี้ครับ ไม่เท่าไร
(ช่วยเหลือใส่ไม้เท้าชน) คอย ๆ คอย ๆ นาน ๆ แม่มะยมมาแล้ว นี่ครับ
เงิน ๒๐ บาท โดดงไปในถุงนี้ละนะครับ

ดวงใจ ขอให้การทำงานของ ท่านขุนและคุณนายจำเริญ ๆ ความเจ็บอย่าได้ความไข้อย่างนี้

(ถูกหักออก) ลากอนและละคร (เสียงประตูเปิดและปิด)

ผะอัม หมดไปอีก 20 บาท เออ ตั้งแต่เปิดสำนักงานมา แทนที่จะได้เงินกลับ
ต้องเสียเงิน

ดีดา แม่ผะอัม ที่เรากะกันว่าจะไม่เที่ยวเที่ยงใหม่หน้าร้อนนี้ อันคิดว่าเราเปลี่ยน
ไปหัวหินจะดีกว่า

ผะอัม อ้าวทำไมละคร

ดีดา อันไปชอบดูเขา พังเรื่องอันแล้วรู้สึกเสีย ๆ ลงทะเลดีกว่า

ผะอัม อ้อเขาเพื่อไม่คิดถึงเรื่องอื่นเขาหรือลงทะเลเลย ถ้าดวงงานของเราคงอยู่
ในสภาพที่เป็นอยู่ละ อ้อคิดอ่านไม่ไหนไม่ไกลไม่เลย ไม่มีหุนอะไรหรอก
ก็อันคิดว่ารูปเรื่องคงเป็นไปในทางของว่า หนารอนนี้เราก็คงจะมียศถาภษาอยู่
ที่อนามส่า หนารอนนี้เอง

ดีดา อ้อ ถ้าเราไม่เลิกกำลังจะไม่ เราก็คงมีศกษาที่จะคิดแปลงสภาพของเราให้มี
บรรยาภษาเป็นหัวหินไม่ได้

ผะอัม ทำวังใจกัน

ดีดา ก็ทราบที่ไรทำหลุมศพกันมีอยู่ บ้านออกมากของบนถนนเขา

ผะอัม พู่วเป็นเช่นไมปะ (ปรับทุกข์) แหม กานขุดละ ก็อันมีความล้มค้ำใจ ใครจะปรึกษา

ดีดา อ้าวความล้มอะไรกันเล่า

ผะอัม (ส่งมิดใจ) นี่แหละละ ความล้มค้ำใจคราวๆของเขาเอง

ดีดา อ้อ มิด (อ่านมิด) ไทท์ 140 บาท หนึ่งสิบกินที่ลงละมัน 50 บาท

อ้าวสาร 140 บาท น้ำประปา 36 บาท เอ๊ะประปาทำไมแพงนัก

ผะอัม หกเดือนเก็บทีละ

ดีดา แม่ ไทท์ 34 บาท หนึ่งสิบก 75 บาท รวม 140-140-50-36-34-75 รวมได้
625 บาท อ้อ 625 บาท ไทท์หานี้คอม่งายนิดเดียว

ผะอัม คอม่งายใจละ

ดีดา เงินมิดอยู่ก็แป๊ะเขาออกไปเท่านั้นเอง แป๊ะจะ แป๊ะ

ผะอัม บ้านเขาของท่านขึ้นได้เดือนละเท่าไรละ

ดีดา (อึกเอื้อน) 294 บาท

ผะอัม แล้วพอขึ้นใหม่ ตั้งแต่เปิดสำนักงานขึ้นมา เดิมค่าเขียนบ้านไป 90 บาท หนึ่ง
สิบอีก 20 บาท รวมเป็นลบ 110 บาท (เขาะ) สองหมื่นห้าสิบละ ว่าจะทำ

อย่างไร

ลีลา
ระดม
ลีลา
ระดม
ลีลา

(หรือควรจะมี ลีลา - ลีลา (โพรง) ไร่ ไม่มากเลย

ทำใจ

ถนนเงินออมเงิน

(เรื่อง) ถนนเงินออมเงิน

(ดู) นี่มันระดม เห็นแรงที่มันถึงก่อนเป็นที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญสำนักงาน
ลีลาศาสตร์สุนทร รับปรึกษาความสมัครใจ อนุมัติหาครอบครัว ไร่ไร่หาไร่
นี่ต้องวิพากษ์วิจารณ์เป็นม ชี - ดี ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า ผู้ทรงคุณวุฒิกลัย
มาจนบัดนี้มันหาว่าปากคอก เราเป็นลูกหนี้เขา เรามีเงิน เราเก็บ
เขาไป หมดมีลา ถ้าตอนนั้นนำมีหาอย่างมีความประสาคณันนี้ถละก็
ดี ตั้งใจลงมือออกจากบ้าน ไร่ไร่หาไร่ไร่เสียเลย

ระดม

ลือ ถ้าถึงมีเงินถละก็ - คินนี่เหิ นอกตำตั้งในท้องรับมรดกก็แล้วกันนะระ
วากวีตวิธคดี

ลีลา

(หรือควรจะมี) ลีลา ลีลา ลีลา จะ ระดม (แล้ว) เรายังมีเรื่องที่จะต้อง
ปรึกษากันอยู่ก็มาก (ลือทางออกไป) ไร่ - ไร่ - ไร่
(เรื่องประจักษ์ชัด คณบดีท่าเพลงงม)

ผู้บรรยาย

ละคอนไทยมีหลายเรื่อง "นิยายรักของขุนตี๋" ซึ่งบริษัทกุ่ม กากัด เอ็ดดิ้ง

จัดทำแสดงนี้เป็นบทประพันธ์ของกุ่ม กากัด เรื่อง รามานามูแสดงมี เจิม เป้าเอ็ดดิ้ง
แสดงเป็นขุนตี๋ ลีลาศาสตร์สุนทร บรรเลง ลีลา เป็นนางระดมของ ลีลาศาสตร์สุนทร
ลัดดา สาระคายม แสดงเป็นดวงใจ เมฆาทิพย์ ทองสุข กัดมัน เป็นนางเดือน เมฆาทิพย์
ดูโชน จันทรเรือง เป็นประวิติ อมรวิศ คัดกุลวิศ เป็นวิโรจน์ วุฒิจงค์ เด็กหญิงพรณี
รุทวิศ เป็นดวงใจ สมัยเด็ก อติเรก จันทรเรือง เป็นประวิติ สมัยเด็ก
กุ่ม กากัด เรื่อง กากัดกกรมแสดง หลงประคิษย์โพธาระ กากัดกกรม กากัด สาระนุประที
ผู้บรรยาย พนมพท บริษัทกุ่ม กากัด มีความยินดี ขอเชิญชวนท่านผู้สนใจลงมือ
สมัครใจ ไปประกวด แผนกโฆษณา บริษัทกุ่ม กากัด ได้มีหลายของผู้ใด ได้รับเลือกมาตัด
แปลงเป็นละคอนมีหลาย แสดงทางวิทยุกระจายเสียงนี้ บริษัทจะจ่ายรางวัลให้แก่ท่านเจ้าของ
มีหลาย ๆ ละ 100 บาท และมีหลายที่ที่ผู้ประกวดประจำปีจะมีรางวัลให้ถึง 1000 บาท ขอเชิญ
ชวนท่านลงมือหลายของท่านเข้าประกวด ลีลาดี